

EL SOLLER

SETMANARI BILINGÜE, SATIRIC Y DE BON HUMO

Provincias: Un trimestre. . . 0'75 ptas.
Extranjero: Un año. 6'00 »
Número atrasado: 0'10 »

AÑO I N.º 9
Sóller 3 de Marzo de 1917

Correspondencia y Administración
Luna 27.—SÓLLER
No se devuelven los originales

Cosas de Sólle

Desgraciadament sas cosas de Sólle van malament.

Des nostro Ajuntament en poren posá un tros a s'olla y faría un bon brou per qu'el consideram es milló del mon.. per fé sa lley de s'embut.

«El Pueblo» de dia 17 de Febré, amb un article que titula «*Mercantilismo político-municipal*» mos demost: a clarament que sas balansas de sa Justici pesan més a una part que s'altre.

«El Pueblo» tractant de s'industria de sas matansas de porcs comensa fent un resúmen de 5 anys anderrera. Comensa per D. Miquel Lladó, diguent qu' amb'aquell periode de temps havia mort 5038 porcs pagant per arbitri per cad'un 2'93 ptas; continua diguent que D. Xim Forteza pague per porc mort 4'70, y D. Pep Forteza Rey paga (tira morena) 10'23 pessetas. Tenim dins Sólle un'altre industrial tan important com es mencionats y no obstant «El Pueblo» no l'anomena, cosa que mos sap molt de greu, porque podría éssé qu'es seu arbitri per porc no escedis a sas 2'93 ptas. del Sr. Lladó.

Y ara demostrarem es perquè d'havé dit qu'a Sólle si fa sa lley de s'embut. Cuant un particulá a forsa de privacions engreixa un porc pes seu consúm, apesá de pegá es dret des seu menjá, quant el mata obligan es duenyo a pegá per s'arbitri 1'50 ptas per rova, y ets altres, es d'ets industrials que son engreixats a fora, y per tant no han dat benefici a nes Municipi, no arriben a pegá ni 0'25 pessetas per rova.

Perque pogueu fervós milló idea, estimats lectós, ferem es resúmen de lo qu' huría hagut de pegá un comerciant d'a-

quests pegant s'arbitri tal com el pagan es particulas.

Posem el senyó Lladó qu'en 5 anys matá 5038 porcs. calculantlos a 16 rovas cad'un qu'es es minim. resulta un total de 82.608 rovas que pegadas a 1'50 pesetas fan una suma de 123.912 ptas.; ara posem es cas que se exporti es 50 p g. tocaría pegá 61.956 pessetas, y fentho encara mes gros posarem que de cada 16 rovas s'en exportan 12 y domés sen consumeixen 4 quedarían encara a pagá 30.228 ptas. y com domés n'ha pegadas 14.776'22 ptas. ets Administradós de sa nostra caixa comunal han *regalat* a nes citat industrial sa cantidad de 15.451'78 pessetas a tot aixó heu podrian doblá y no sería etxajerá.

Amb aixó queda demostrat s'abandono que té s'Ajuntament es nostros interessos porque ¿que costaria quant arriban es porcs a nes tren, així com devallen des vegó ferlos posá demunt sa báscula y pesarlos?.... Així sabrien es conta just y no farian calculs que sempre surten interessats per amunt o per avall segóns sa persona.

D'aquestas y molts d'altres cosas que comporta es nostro Ajuntament, noltros en tenim sa cupa, estimats lectós, no son es Concejals, no, així com un pare de famili si té ets infants mal educats, éll té sa cupa per no haverlos criats milló, noltros també la tenim porque som noltros que formam s'Ajuntament y l'hem format malament, y aixó es lo qu'hem de teni en conta en veni altres eleccions, nombrá personas que fassan administració y no política.

UN PESCADO RETIRAT

Don Panxota

Don Panxota Piculí, que'es un senyorot ric de tot, va ana a visitá un nebot que vivia a Santañy.

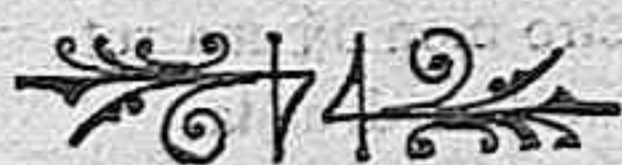
Don Panxota tenia bens, y per cualidat tan bona es seu nebot y sa done se desfeyan de cumplimens. servintlhó tot dos a una tot lo més bó que tenian, per veura si enganxarian des seu tio sa fortuna. Aquell vespre per sopa serviren a don Panxota, camayot, ous, endiota, llet, sardinas, bacallá, rostit, queso y formatje, un pá blan com ensaimada, ví, olivas, ensalada en fin un bon companatje. Pero el tio senyorot en qu'es plats lossen tan grosos domés va deixá ets hossos y un trosset de camayot. Cuant acabá de sopá, el tio senyó Panxota ell y se seva butsota se'n anaren a colgá, y quant se vá havé colgat que durmia de cap de brot, a se done es nebot li digué de tot asombrat.

—Vesten totduna Sibitla a cal senyó Potacari, y compra per necessari un quinta de camamitla, porque el tio en lo qu'ha menjat no dut que ténga en rahó una tal indigestió que se mori rebentat. Sa neboda ben aviat, mes faleguera qu'un moixaná a cas potacari Coix y comprá lo demenat.

Ja tenian dos sons fets, sa neboda y es nebot, quant les despertaren de tot uns esclosos gemecs.

—Ja'y som ara ja, digué es nebot molt mal humorat, ara es colic li ha pegat y si'treu estará be; ell té sa cupa per betsol, no hagues estat tan golafre. Vés prepara sa carrafe y jo mireré que vol.

Y pegant des llit un salt, es calsons se

va posá, y correns se presentá a s'alcoba des malat.

—Tio que no's troba bé.

—No

—Voste ha menjat masse; s'esper y ara un tassá de camamitla duré.

—No, no, aixó passarà si fosses tan bon atlot qu'en duguessas es camayot que me sobrá per sopá.

N'URBANO

Guia de Mallorca

Agrahits des bon acohiment que mos dispensan es nostros lectós, no reperam en gastos ni sacrificis per aficá novedats a nes nostros setmanari.

Dins es nostros carabassot mos hem posada s'idea de fé una *Guia de Mallorca*, y a fi de que no falti es més petit detall a sa discricció de sa nostra isla, hem nombrat es nostros intel·ligent colaboradó «BOURAN» perque fassi un viatge a tots es pobles de Mallorca y setmanalment mos don conta de lo important d'un o dos pobles.

Per respecta a nes poble que mos va veura neixa, (no perque el considerem es mes important) encabessarà sa *Guia de Mallorca*, sa Ciutat de

SOLLE

Segons informes estadistics, es nom de Sólle li vé de l'any 1001 que passant amb un aeroplano es gran aviadó *Tacheta*, cuant va veura aquest poble tot voltat de muntanyas va di:

—Aquest poble pareix un olla!

Y d'aquell dia batiaren es nostros poble en so nom de S'olla; pero 2000 anys después oficialment li canviaren en so nom que te hara.

L'any 1894 el nombraren Ciutat en memori y glori qu'aquell mateix any havia entrat es primé sollaric a n'el cel.

Sa ciutat de Sólle está situada a nes nort de Cabrera y l'habitan a l'actualidad 10.011 personas y un nanet.

De dins Sólle poren aná directament a Roma.

Es sollarics per lo general son nobles y puntuals per cobrá es deutas, y molt inimics de doná propina; de petits ja renegan des seu poble natal y sen van a cassá moneas a s'Estranjé y ni'ha de tant *vius* qu'en quatre o cinc anys venen amb una gran fortuna, y ni'ha de tant *beneis* que después de deu anys d'estirá a carrató venen cens'un centim y sens'afeitá.

Sas sollaricas per lo general son orgullosas y esportelladas, y tenen es peus tan grossos que poren dormi de dretas.

A l'actualidad governan es poble: Un

batle qu'es un tros de pá gros y sense crosta; 16 retjidós que fan lo que les diven; un jutje que dú lentes; un saix que sempre vá en sas mans dins sa butxaque; tres serenos que duvan molta de son y un municipal que fá molta feina y el respectan poc.

Edificis notables: Sas Casas de la vila (contant ets escusats); s'hostal; sa pescateria y es matadero.

Hey'ha un *torrente que se vá* que xapa de mitx a mitx es poble, y en ploura mena molta d'aigo y en no ploura es un niu de brutó;

Té Sólle: Dues iglesis que sempre están plenas, un convent de frares, dos de monjas, un hospital, dos teatrós que sempre están buits, sis fondas, tres sociadats recreativas y una de socorros y devuit casés.

Personas conegudas: Don Jeroni Estades, exdiputat a Cort; es conco'n Xesc; en Xim ferro y na Juanita Cerrellera.

També té Sólle: Un ferrocarril molt cómodo, molt guapo y molt... malehit p'ets accionistas; costa un pesatje d'aquí a sa Capital 1'65 ptas.; un servici de tranvias d'aquí a nes port molt cómodo pero molt cá; una banda de música subvencionada pes poble en 1000 pessetas cad'any y bé o malament toca qualche vegada. Tenim cotxos per dursen es morts, tant bruts, que molta gent no se mor perqu'están estugosos d'haveri de colcá; y carros de sa basura, que Deu mos quart d'essé atropellats per ells.

Diaris que surten de Solle: *El Sóller* un setmanari de vuit páginas qu'en du quatre d'anuncis y quatre *Heráldo*, un setmanari maurista que treu sas pussas a un altre setmanari que li diven *El Pueblo*; y per colmo surt EN XERRIM que treu es recons a tothóm y ningú les hi treu a ell.

Indultrialment té Sólle: Una fabrica d'electricitat, una de gas; y vuit fábricas de textis.

Notas aclaratoris: Abaitx des punt de vista des turista Sólle es es poble mes guapo de Mallorca; hey'ha mols de dobbés, (apesá que noltros heu sabem de sentiró a di) y porem certifica qu'ets habitants son pacífics, basta di que domés hey'ha un municipal totsol y encara no té res may que fé.

BOURAN

Nota editorial: Disapte seguirá sa re-senya de sas barriadas de Sólle o siga Biniaraix y es Port, y també sa des gran poble de Fornalutx.

S'homo que no te dobbés.....

Es nostros mon dú una ruta tant y tant desordenada qu'en s'ho dit es señalada

sa persona qu'hey disfruta, sa gent va *rob-piu* y trista y sa causa no's res mes que tota classe de dobbés les hem perduts ja de vista. Y sens'aquesta *cosa* tot mos va s'enrevés, *s'homo que no té dobbés a cualsevol part fa nosa.*

A nes teatros, a nes salons, a sas músicas y orguestas, a nes balls y a sas festas; a *banquetes* o reunions, a visitas o *paseos*, a toros y teresotas, a nes lloc qu'hey ha atlotas, a amics y companeros, y en tot lo que se posa (amb que siga bó amb excés) *s'homo que no té dobbés a cualsevol part fa nosa.*

Entre amics molts vegadas se trata de fé patrulla, anant a fé una bulla per devés sas Enrramadas. Pero si en tal ocasió confessau a n'ets amics (com sotseiex molts de pics) que no tenim un velló; nos será cap rara cosa si vos contestan es més: *s'homo que no té dobbés a cualsevol part fa nosa.*

Molts de pics sens'un centimel dins es butxacó me trobat y en que fos festa m'he quedat a dins cameua totsolet, y si un amic m'ha preguntat com així no he sortit, sens'está gens empegahit totduna li he contestat: —Se necesidat imposa y he sentit a di demés: *s'homo que no té dobbés a cualsevol part fa nosa!*

N'URBANO

De sa Pobla

Un *Escouat* demunt «Foc y fum» ha escrit un especi de glosat sense *tó ni só, ni cavaller amb porta*, volguent aludí a nes corresponsal d'EN XERRIM, y demenant a nes directó des «Foc y fum», un remey per aclarirme s'enteniment, y es directó li contestá que me prengue es perfil y me fassa construi un moli que tregue s'aigo d'*Abril*. Segurament es perque dit *Escouat* en fé un dé moli que no servi ni servirá may, y com ell totsol no ha sabut fé res de bó, ara serca ajuda d'altri ja que no se dona amb ánimo de ferhó el totsol.

Li agrahiriem a n'aquest *Escouat* que parlás clá, a fi de no fermós cavilá tant per entendre lo que vol dí, amb s'objec-

te de porerlhi contestá; perque si no l'entendem noltros, com l'ha d'entendre es públic qu'heu lletjeix?

Aquest *Escouat* de marras que dins s'ignoranci cove, sas plomes de sas alas perdrá com sas de sa coua si segueix anant de malas.

S'advertenci li he dada antes de comensá es rost pero si vol..... *sobressada* jo sempre estic ben dispost per aná a sa carada

Es CORRESPONSAL

**

Sagona y derrerera batayada per avuy

Sa conversa tirada per dues dones dins un ball de máscaras, que reproduirem a nes XERRIM pareix qu'ha donat joc; pues son varios que s'han donat per aludits, pero es que mes fort heu ha pres, es un amic nostros, el cual mos ha manifestat que sa gelosia de sa seua done la dú a nes punt de que totas sas dones amb a qui aquest frequenta o solament mira, ja hei vou mal enseguida; fetmos aquest, mil protestas de sa seua ignocensi, donatmos detalls de certs fets amb a que demostra clarament que diu sa veritat, y al mateix temps que tot quant diu sa seua esposa son fets imaginaris, produhits pa sa seva imaginació etseltada.

Desitjam qu'un y altre se reconcilien procurant éli no doná motiu petit ni gros perque élla pugue prende gelosia y no mir tant prim y que procur no teni tanta gelosia des seu marit, fent tot lo possible per teni tranquilidad d'esperit. fenlhi sempre bona cara a fi de qu'aquest tenguent bon pá a caseua no n vaja a sercá a casa d'altri; perque noltros sentim vivament, qu'un matrimoni no se digui bé per motius tant fútils, que tanmateix a la llarga tot s'ho perdonan y val mes que siga pronta, com mes prest milló y puesto qu'ara estam a dins sa corema, que fassin examen de consienci, prometent fé es proposit de estimarse mutuament amb benefici seu y des seus hermosos infants.

UN BON AMIC

Ferrocarriladas

Diumenge passat tengué lloc s'anunciada Junta General, resultant lo de sempre. Molta preparació, molta pintura, y molt de vernis per demunt.

El senyo Gerent va demostrá clá y llempant que totas sas demás Compagnias de trens tenian un'Administració mes dolenta que sa nostra, ja que mirant ets Ingressos y gastos per kilómetro,

aquesta linea (Segons va di ell) es sa qu'ha tengut menos gastos per cada pesseta gonyada.

Lo que noltros esperavem, hombre, si tot lo que va di eran paraulas perdudas, noltros ja sabem que don Jeroni es una *mascota* que dú sa prosperidat allá ahont ell gerenta o representa, (o sino qu'heu digan ets accionistas del «*León de oro*») per aixó no mos estrenyá si aquesta Companyia va tan avant.

Tant coló de rosa mos ho pintá, qu'a n'aquell moment, tots ets accionistas benehian s'hora que tengueren s'ocurrenci de comprá accions, hasta jo a n'aquell acte no hagués venudas sas meas dobladas des preu que me costaren; pero después a canostra, totsólet vaitx recapacitá, qu'alló, aquella hermosura, era un cuento de *Las mil y una noche* contat per un gracios artista.

Y com mes pensava, mes perdia ets ánimos qu'havía cobrats sentint sa *parodia* desstressada des Gerent, y mes perdia s'estimació a n'aquellas accions que momens antes considerava com he tresós.

Y no me sotsehi a jo totsol aquesta mudansa; dos accionistas mes que conecles passá dos dobbes de lo mateix, tots consideram aquells dobbes com a perduts, o regalats a un estern perque disfruti demunt sa nostra esquena. Tant aixi, y com a prova de qu'es vé, partirem tot tres cap a s'administració d'aquest setmanari y a nes Directó li entregarem dotse accions diguentlhi que si sabia compradó les vengués, encara que fos per menos de la mitat des preu que costaren.

Noltros som aixi; heu deim y donam provas. Ala idó senyo Gerent, vosté qu'heu pinta tant guapo a n'ets altres, li oferim aquesta ganga; pero no s'atropelli molt que no caigués; y me pareix qu'hey será a temps perque ningú se voldrá carregá aquest mort.

UN ACCIONISTA

Nota editorial: Vertaderament tenim a nes nostros podé dotse accions des Ferrocarril de Sólle, y mos han dats amples podés per vendrerles encara que siga a menos de la mitat des preu que costaren.

Qui vol aquesta ganga que passi per sa Redacció y es facil que fassem *barri-na*; que noltros tenim molts de desitxos de vendre.

UN NEUTRAL EN GUERRA

Monòlec cómic y en vers per URBANO ROSSELLÓ

Se ven a sa nostra imprente a nes módic preu de 0'10 ptas; A nes nostros corresponal que mos fassin *pedido* les serem se rebaixa de comisió.

Ses fabricantes de C'an Pedessot

Cuantes ni heurá que cuant lletjirán es titol d'aquesta cuartilla, sense sebre de que trata, totduna exclamarán:

—Aquets d'ENXERRIM no tenen vergonya, sempre mos fan *ballá* a noltros; sempre mos posan mal, contant mentidas.

¡Pobres atlotas! Teniu rahó; desgraciadament sempre mos veim realment obligats a perla en mal de voltros, pero no heu feim impulsats per s'instint de descreditarvos perque sou trabavadores, perque sou pobres, no, precisament per aixó, perque prou desgraci teniu amb so havervos de gonyá sa vida en sa suhó des vostros frons, com noltros meteixos, vos tenim llástima pero ¿qu'hem de fé? Voltros sou sas que generalment dau mes que xerrá, fent *capbuitades*. Y nos d'estrenyá; dat es vostros estat de probesa, es vostros pares no vos han pogut doná tota s'ensenyansa necesari y a falta d'ilustració, a falta d'escolas no regoneixeu cuant feis una petita falta y sense cap mirament ningun saltau des botadó, com generalment se diu, y per aixó es que noltros mos veim obligats a cridarvos s'atenció de tant en cuant.

Pero perque compregueu que noltros dam *al César lo que es del César* y a sas personas lo que se mareixen sas seuas obras, avuy sortim en defensa vostra.

Fa unas cuantes setmanas que mos digueran per cosa certa, qu'ets anios de sa fábrica de Can Pedesot obligats per un gran *pedido* de robas, se veyan obligats y decidits a teni una brigada de dones que cuant acabás sa de día s'altre entrás en funcions tota sa nit. Pero siga perque no trobaren atlotas disposas a tan gros estrago o siga per lo que siga la custió y sert es qu'en lloc de dues brigadas qu'elternassen ara segueixen en sas mateixas trabayadoras qu'antes, en sa diferenci qu'ara las obligan a fé un'hora y mitxa d'etsés diariament. Donant amb'aquest etcés un resultat de mes de TRETSE horas de trabay.

Tantas horas de trabay es un atropell des *setxo débil*, es una barbaridat qu'es necesari posarli remey y en fin es un estrago que sas mateixas trabayadoras no han de consenti.

Si ets amos tenen molta sortida a nes trabay, qu'ensanxiguen sa fábrica, que posin mes teléssos, que no vulguin abassá tanta feina, que s'arreglin com vulgan, pero que considerin que no's just pes seu guany, obliga a fé lo impossible a una cosa de tant de való com es una done.

Y així com noltros som atinradós entusiastas des *bello sexo*, som inimics cèrrims des qui las vulga esplotá.

Y queda feta sa primera amonastació.
SOR-LLEO.

XERRIMADES

Es «Pescadó retirat» mos diu:

Ni ha que diuen que lo mes brut del mon es un poy, una pussa, una xinxa, etc. pero noltros sabem dues cosas mes brutas encara y son:

Ets escusats de la Vila y es carro que reparteix sa carn pública.

¡Es necessari una bugada mes que general!

Diumenge passat se reuniren es socios des balls de can Domingo per fé es reptiment de beneficis qu'hey hagués después de pagats tots es gastos ocasionats durant es set balls que se feren.

S'obrí sa secció y el senyó secretari comensá sa lectura des contas que restavan a paga; pero a cada suma que deya es secretari se movia un escandol motivat a lo crescuts de tots es gastos, pero el senyó President lograva restablí sa calma fins que se lletji es conta presentat pen Pere es representant de sa Societat d'Autós; aquí no'y valian sas súplicas des President perque callassen; tothom protestava diguent qu'era un estafa demená tant de dobbès. En vista d'aixó es President envia una súplica a n'en Pere perque vengués. Presentat es mencionat representant, es President li esplicá s'escandol y li suplicá que fes una mica de rebaixa, pero en Pere volgué tení paraula de Rey y cobrá sense llevá un centim. Mil gracias; apesá que l'any pasat heu obtengueren una tercera part mes barato, pero consideram que aixó son consecuencias de sa gueira....

Es secretari segueix donant conta qu'un veinat qu'havia deixat un banc de gratis hara volia cobrá un duro. Altre vegada protestas y per apacigüa ets ànimos se presentá l'amo des salón diguent qu'avía pagats deu reals per netejá es salón. Aquí se representá un *no entenderse*; tothom cridava y protestava perque sabían qu'ell mateix havia tretas sas paumas y ja tenia masse cobrat en sos catorce duros des llogué, y lo qu'havia gonyat amb so despaitx de carametlos y licors; pero en vista qu'ell fort y no te mogues volia lo demenat el pegarem, y después de partirmos un parey de reals per hom, partirem tots cantant es sigüent coro:

A sas mans ja tenim calls de dá dobbès per mal guany, pero juram qu'aquest any

es es derré de fé balls; perqu'en sas mans heu tocam una cosa ben estranya; l'amo devertim y guanya y noltros som que pegam. Y també vos feim constá l'amo'n Domingo qué teniu: un'especi de xaliu y no un salón de ballá!...

Un sócio

Nota: Feim constá s'agrahiment que tenim a nes representant des dret de *timbre*, per sa consideració y benevolenci que vá teni en noltros.

Mos conta un espevilat:

S'altra día passant per un carré me vaitx trobá amb'un particulá que duya amb sa má un menat de papés y mediant sa paga de dues décimas vaitx adquirirne un; pero com no fás de *Procuradó* ni ajudant des Consulat el me vaitx pos á a dins sa butxaque per lletjirlo amb espay, Cuant vaitx tení ocasió el me vaitx passá per sa vista y vaitx poré venra un gallet pintat; y a demunt ell també vaitx veura un trebay d'un animal d'aquells que sempre grunyen y no son porcs; un animal d'aquells que roben s'asenci d'aquellas candidas flós de suau aroma; es un d'aquells animals que tenen mel pero es que jo vaitx veure per escepció a sa classe domés tè veri, fel y amargura. Sa seua *picada* era molt fiera demunt aquell papé, feya pó; de no sabre d'ahónt venia m'hauria asustat.

¿Pero qui es aquest animal?... No recort es nom pero sé...

Qu'es un animal sauvatje que pica fort en so *tul*; es un especi de nigul que ni plou ni dona oratje

Amoll es bot a la vela caminant cuantre corrent pas es cami a sota vent..... Qui es confrare pren candela.

Dialec zgafat el vol.

—¿Que tal Tomeu?.. ¿Com van es ciurons?

—Es ciurons dolens, pero no me queix; estic d'ordenansa amb'un capitá.

—¿Y que tai?

—A mi me *quetola* bè; poca feina, y a mes, es meu senyo té tres criadas y me devertesc molt.

—¿Guapas? li preguntam noltros

—Sí, principalment una pollensina qu'es molt fina de cara y rossa com un carbó, y lo que li dona mes graci son sas uyuras que las té com un paraigo; si no fos qu'es un poc retada valdria un tubo de quinqué.

—Si qu'hey deus está bè

—Y si vesseu na Maria!... Una porrerencia que té ets uys tant grossos com s'estera d'es rellotje de la vila, llastima

que siga esportallada y coja; si no fos aixó valdria un hou nial.

—¡Llastima! varem di noltros.

—Después hey ha na Margalida qu'es molt resalosa; té un nasset com es revolver des municipal Corona, y tant negre com sas corbadas de sas Casas de la Vila; llastima que siga tant xerredora, pareix un fonógrafo: fa igual qu'es nostros retjidós: xerran molt y no fan res.

—Si pero es retjidós, deixen fè a nes poble lo que vulgue....

—A mes que mes idó; ella també es com es concejals: xerra molt, no fa res, pero deixa fé es poble (es poble som jo) que fassa lo que vulgue.....

DOS TORS PASATS PER MALLA.

Per falta d'espay mos hem vits obligats a retirá un escrit des simpatic Sastrillo; un de sa Pobra y una saneyada de Xerrimades.

Passa temps

XARADA-La-pis.

CAVILACIO-Rosselló.

SEMBLANSES-- 1 En que ni ha poques-- 2. En que te ventaya--3. En que 's malahit.

FUGA DE VOCALS--Es Sastrillo que te sanc una carta enviá--díg ent que no torará--mentres no llevín es sanc--de pes carré den Bauzá.

Anuncis d' En Xerrim

Setmanari bilingüe, satiric y humoristic

Juventut eterna...

...se consigueix usant s'AIGO TRIUNFAL POGRESIVA, que garantisen que no conténitrat de plata ni sustancis nocivas a sa salut.

No embruta sa pell ni taca sa roba.

Preu: 5 pessetas botella

¡Fora cabeis blancs! ¡Viva sa juventud! En venen a Palma: a se perfumeria Inglesa, Cadana 6—Perfumeria Oriental, Quint 1 y 3—Perfumeria de D Lluc Canals, Brosa 10 y a SOLLE: Jermanas Estades, Plassa Constitució 16 y a sa Perfumeria Artística, Lluna 5 y a totas sas principals perfumerias d'España.

¡¡¡Qui torna en sos cabeis blancs es perque voll!!!

¡OBRA NUEVA!

RESURRECCION

Se vende al precio de 0'50 ptas, ejemplar

De venta en la libreria de Calatayud y comp.ª, Luna 27.—SOLLER.

Imprenta de Calatayud y C.ª